

Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling

Inhoudsopgave

Inleiding	blz. 3
1. Doel en functie van de meldcode	blz. 5
1.1 Aanleiding voor de meldcode	blz. 5
1.2 Functies van de meldcode	blz. 5
1.3 Huiselijk geweld en kindermishandeling	blz. 5
1.3.1 Vormen van mishandeling	blz. 6
2. Stappenplan bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	blz. 7
2.1 De stappen die beroepskrachten geacht worden te zetten	blz. 7
2.2 Het stappenplan in schema	blz. 11
Bijlagen	
1 Signaallijst huiselijk geweld/kindermishandeling (12-18 jaar)	blz. 13
2 Registratie meldcode bij vermoedens van huiselijk geweld/kindermishandeling	blz. 16
3 Beroepsgeheim, meldcode en meldrecht	blz. 19
4 Telefoonnummers en websites	blz. 23
5 Bronnen	blz. 24
6 Verklaring van het bevoegd gezag	blz. 25

Inleiding

Voor u ligt de herziene versie van de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling voor medewerkers van VO Veghel. De meldcode is aangepast naar aanleiding van de wetswijziging op 1 januari 2019. Het doel van deze wetswijziging is ervoor te zorgen dat het melden van (signalen van) ernstige mishandeling bij het meldpunt Veilig Thuis minder vrijblijvend wordt; er is geen keuze meer tussen een melding doen of zelf hulp organiseren. Er geldt een meldplicht bij Veilig Thuis. Om medewerkers te helpen bepalen wanneer ze te maken hebben met een ernstig geval is er een speciaal afwegingskader gemaakt voor het onderwijs. Deze is opgenomen in hoofdstuk 2.

De inhoud van deze meldcode is als volgt:

- Hoofdstuk 1 beschrijft het doel, de reikwijdte en de functies van de meldcode en de definities van huiselijk geweld en kindermishandeling en geeft een korte beschrijving van de diverse vormen ervan.
- Hoofdstuk 2 beschrijft de stappen die gezet dienen te worden als er sprake is van een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling evenals de verantwoordelijkheden van de school.
- In de bijlagen zijn een signalenlijst, een format verslag, achtergrondinformatie over beroepsgeheim, meldcode en meldrecht, belangrijke contactgegevens en verwijzingen naar bronnen die aan de basis stonden van dit stappenplan, opgenomen.

Voor de leesbaarheid wordt 'ouders' genoemd daar waar 'ouder(s)/verzorger(s)' wordt bedoeld. Waar de duiding 'hij' wordt gebruikt, kan ook 'zij' worden gelezen.

Aandachtsfunctionaris Kindermishandeling

Iedere school/locatie heeft een 'Aandachtsfunctionaris Kindermishandeling'. Op het Fioretti College is deze taak ondergebracht bij het Team Ondersteuning Fioretti College (TOF) bij de functie van ondersteuningscoördinator. De teamleider van TOF, mevrouw Tonnie Braam, is met de ondersteuningscoördinatoren verantwoordelijk voor de uitvoering van de meldcode. Op het Zwijsen College is de ondersteuningscoördinator, mevrouw Nathalie Weerepas, verantwoordelijk voor de uitvoering van de meldcode.

Daar het managementteam de eindverantwoordelijkheid voor de uitvoering van het protocol draagt, zijn de navolgende werkafspraken gemaakt:

- Gedurende de gehele te doorlopen procedure houdt de aandachtsfunctionaris ruggenspraak met de afdelingsdirecteur/teamleider;
- Indien besloten wordt tot contact met politie of melding bij Veilig Thuis houden de afdelingsdirecteur/teamleider en de aandachtsfunctionaris ruggenspraak met de locatiedirecteur.

Begripsbepalingen

- a. **huiselijk geweld:** lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring.¹
- b. **kindermishandeling:** elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.²
- c. **acute onveiligheid:** een persoon verkeert in direct fysiek gevaar, waardoor diens veiligheid de komende dagen niet gegarandeerd is en dat direct bescherming nodig is.
- d. **structurele onveiligheid:** als in gezinnen of huishoudens sprake is van zich herhalende of voortdurende onveilige gebeurtenissen en situaties.
- e. **leerling:** iedere persoon aan wie de schoolmedewerker zijn professionele diensten verleent en die is ingeschreven als leerling op school.
- f. **ouder:** de ouder of ouders dan wel de voogd of voogden die het ouderlijk gezag hebben

¹ artikel 1.1.1 Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

² artikel 1.1 Jeugdwet.

1 Doel en functie van de meldcode

1.1 Aanleiding voor de meldcode

In het najaar van 2008 kondigden staatssecretaris Bussemaker van VWS en de ministers Hirsch Ballin van Justitie en Rouvoet van Jeugd en Gezin een wetsvoorstel aan waarin aan organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren, in het kader van kwaliteitszorg, de plicht wordt opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling, daaronder ook begrepen seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking, eer-gerelateerd geweld en ouderenmishandeling. De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige beroepskrachten in de (jeugd)gezondheidszorg, het onderwijs, de kinderopvang, de jeugdzorg en de maatschappelijke ondersteuning en eveneens voor politie en justitie.

Aan de wet is een basismodel meldcode toegevoegd als handreiking voor het opstellen van een code voor de eigen organisatie of praktijk. Per 1 januari 2019 is dit basismodel meldcode aangescherpt wat betreft de afweging. Mede aan de hand van dit basismodel is de meldcode VO Veghel herschreven.

1.2 Functies van de meldcode

De verplichting voor organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren om een meldcode te hanteren, heeft tot doel beroepskrachten te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Een meldcode bevat een stappenplan. Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de beroepskracht duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Deze ondersteuning van beroepskrachten in de vorm van het stappenplan, levert, zo mag worden verwacht, een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

VO Veghel kan door de inspectie worden aangesproken op het beschikken over een meldcode en op het scheppen van de randvoorwaarden waardoor de beroepskrachten die binnen een organisatie werkzaam zijn, de meldcode in een veilig werkklimaat kunnen toepassen. Individuele beroepskrachten binnen de organisatie kunnen worden aangesproken op de feitelijke toepassing van het stappenplan in de meldcode bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling. Zo zal in een onderzoek naar aanleiding van een bepaalde casus op organisatieniveau worden bekeken of er een meldcode aanwezig is en of de organisatie zich voldoende heeft ingespannen om de meldcode te laten 'werken'. Het handelen van de betreffende beroepskrachten kan worden getoetst aan het stappenplan van de code.

1.3 Huiselijk geweld en kindermishandeling

In deze meldcode gaat het om huiselijk geweld en mishandeling, waarbij jongeren betrokken zijn. Dit betekent, dat de meest voorkomende signalen betrekking zullen hebben op het getuige zijn van geweld, het slachtoffer zijn van mishandeling, loverboys en verkeringsgeweld. Jongeren die opgroeien in een gewelddadig gezin voelen de spanning, horen de kreten, zien de verwondingen, willen tussenbeide springen en kunnen daardoor ernstige psychische schade oplopen. Naast het getuige zijn van geweld in de thuissituatie kunnen jongeren ook zelf het slachtoffer zijn van het geweld. Het slachtoffer worden van loverboys bestaat eruit dat de jongere (meestal een meisje) door haar "vriend" (loverboy) wordt versierd met als doel haar te dwingen zich te prostitueren. De term verkeringsgeweld spreekt voor zich, waarbij het goed is op te merken dat de pleger van verkeringsgeweld tevens slachtoffer kan zijn van huiselijk geweld.

1.3.1 Vormen van mishandeling

- **lichamelijke mishandeling:**
de jongere wordt geslagen, geschopt, geknepen, gebrand en dergelijke;
- **psychische mishandeling:**
de jongere wordt afgewezen, geterroriseerd, aangezet tot afwijkend en/of antisociaal gedrag, gepest, getreiterd, gekleineerd; aan het kind worden extreem hoge eisen gesteld, een juiste vorm van onderwijs wordt onthouden;
- **seksuele mishandeling:**
de jongere wordt gedwongen seksuele handelingen te ondergaan, seksuele handelingen uit te voeren, getuige te zijn van seksuele handelingen van anderen of wordt gedwongen te kijken naar pornografisch materiaal;
- **lichamelijke verwaarlozing:**
de jongere wordt (medische) verzorging en/of veiligheid onthouden, het kind krijgt onvoldoende voedsel en kleding;
- **psychische verwaarlozing:**
de jongere wordt geestelijk verwaarloosd, geïsoleerd, genegeerd; genegenheid wordt onthouden en er is te weinig aandacht of tijd voor de jongere.

Vaak komen verschillende vormen van kindermishandeling tegelijkertijd voor.

2 Stappenplan bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

In paragraaf 2.1 wordt stapsgewijs uiteengezet welke stappen dienen te worden gezet en door wie.
In paragraaf 2.2 wordt e.e.a. overzichtelijk in een schema weergegeven.

2.1 De stappen die beroepskrachten geacht worden te zetten

De stappen gaan in op het proces vanaf het moment dat er signalen zijn. Het signaleren zelf heeft in de meldcode een andere plaats gekregen. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van de beroepskrachten (verder: docenten) die binnen de school werkzaam zijn. Zo bezien is signalering geen stap in het stappenplan, maar een grondhouding die in ieder contact met leerlingen wordt verondersteld. De stappen wijzen de docent de weg als hij meent dat er signalen zijn van huiselijk geweld of van kindermishandeling.

Volgorde van de stappen

De stappen die hieronder worden beschreven zijn in een bepaalde volgorde gerangschikt, maar deze volgorde is niet dwingend. Waar het om gaat, is dat de school op enig moment in het proces alle stappen heeft doorlopen, voordat er besloten wordt om een melding te doen. Zo zal het soms voor de hand liggen om meteen met de leerling in gesprek te gaan over bepaalde signalen. In andere gevallen zal de aandachtsfunctionaris eerst overleg willen plegen met een collega en/of met Veilig Thuis voordat er een gesprek wordt aangegaan met de leerling. Ook zullen stappen soms twee of drie keer worden gezet.

Stap 1: In kaart brengen van signalen (melder)

Breng de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of ontcrachten in kaart en leg deze vast. Leg ook de contacten over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen. Maak bij het signaleren van huiselijk geweld of kindermishandeling gebruik van het signaleringsinstrument (zie bijlage 1).

Beschrijf de signalen zo feitelijk mogelijk. Worden ook hypothesen en veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een hypothese of veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontcracht. Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van Veilig Thuis

De tweede stap is het overleg over de signalen. Om de signalen die in kaart zijn gebracht goed te kunnen duiden, is overleg met een deskundige collega noodzakelijk. Bespreek de signalen samen met de aandachtsfunctionaris (ondersteuningscoördinator). Deze overlegt met de teamleider TOF en vraagt in samenspraak met de melder zo nodig ook advies aan andere leden van het TOF, aan Veilig Thuis of Basisteam Jeugd en Gezin (BJG).

In geval van acuut gevaar, overleggen teamleider TOF en de afdelingsdirecteur/teamleider en/of ondersteuningscoördinator met de locatiedirecteur, alvorens een melding te doen bij de politie. Bij een vermoeden van (dreigende) vrouwelijke genitale verminking of eengerelateerd geweld zal doorgaans een beroep moeten worden gedaan op specifieke expertise.

Stap 3: Gesprek met de leerling (en/of met zijn ouders)

Normaal gesproken zal er, als het om een minderjarige leerling gaat, ook een gesprek over de signalen worden gevoerd met de ouders. Alle contacten worden vastgelegd middels het format dat in bijlage 2³ te vinden is. Dit

³ De schriftelijke verslaglegging wordt opgenomen in het digitale dossier van de leerling en is alleen toegankelijk voor de ondersteuningscoördinator en de directie.

is niet alleen van belang als de ouders mogelijkwerwijs betrokken zijn bij het huiselijk geweld of de mishandeling, maar ook als dit niet aan de orde is. De ouders behoren, zeker als zij het gezag uitoefenen, als regel te worden geïnformeerd over wat er bij hun kind speelt.

De aandachtsfunctionaris (ondersteuningscoördinator) en een lid van TOF (teamleider/orthopedagoog) bespreken de signalen met de leerling (en/of met zijn ouders). Bij het voorbereiden of het voeren van het gesprek met de leerling (en/of met zijn ouders) kan Veilig Thuis worden geconsulteerd. De aandachtsfunctionaris vraagt zo nodig ook advies aan het Zorg- en Adviesteam (schoolarts, leerplichtambtenaar) en/of de brede jeugdprofessional.

Overwegingen ten aanzien van dit gesprek:

1. leg de leerling/ouder(s) het doel uit van het gesprek;
2. beschrijf de feiten die vastgesteld zijn en de waarnemingen die u hebt gedaan;
3. nodig de leerling/ouder(s) uit om een reactie hierop te geven;
4. kom pas na deze reactie zo nodig en met een interpretatie van wat u hebt gezien, gehoord en waargenomen.

Het doen van een melding zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder(s) van de leerling, is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van de leerling, die van uzelf, of die van een ander in het geding is;
- als u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de leerling door dit gesprek het contact met u zal verbreken.

Omdat openheid een belangrijke grondhouding is in de verschillende vormen van dienstverlening aan de leerling, wordt in het stappenplan zo snel mogelijk contact gezocht met de leerling en/of met zijn ouder(s) om de signalen te bespreken. Soms zal het vermoeden door het gesprek worden weggenomen, dan zijn de volgende stappen van het stappenplan niet nodig. Worden de zorgen over de signalen door het gesprek niet weggenomen, dan worden ook de volgende stappen in de meldcode gezet.

NB: Het kan van belang zijn om een leerling even alleen te spreken, zonder dat zijn ouders daarbij aanwezig zijn zodat het kind zich vrij kan uiten. Als uitgangspunt geldt dat de ouders hierover vooraf behoren te worden geïnformeerd. Echter in verband met de veiligheid van het kind, van de beroepskracht, of die van anderen, kan worden besloten om toch een eerste gesprek met het kind te voeren zonder dat de ouders hierover van te voren worden geïnformeerd. Deze afweging wordt altijd in overleg gedaan met de teamleider TOF.

Stap 4: Weeg de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling

De aandachtsfunctionaris weegt – in overleg met de teamleider TOF en de afdelingsdirecteur/teamleider - op basis van de signalen, het ingewonnen advies en het gesprek met de leerling/ouder(s) het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling. Hij weegt eveneens de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling. De aandachtsfunctionaris heeft bij deze afweging altijd contact met Veilig Thuis en raadpleegt eventueel BJG. Veilig Thuis heeft hierbij een radarfunctie en kan het systeem in kaart brengen. In het figuur op de volgende bladzijde zijn de vijf afwegingsvragen uitgewerkt.

Uitwerking van de vijf afwegingsvragen en beslissingen in stap vier van de meldcode

I. Vermoeden wegen

Is er op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijke geweld en/of kindermishandeling?

NEE: op basis van deze doorlopen stappen is er geen actie nodig: dossier vastleggen en sluiten.

JA: ga verder met afweging II.

II. Veiligheid

Is de inschatting dat op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?

NEE: Ga verder met afweging III.

JA: Doe een melding bij Veilig Thuis. De stappen worden dan samen met Veilig Thuis doorlopen.

III. Hulp

Is de school in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?

NEE: Doe een melding bij Veilig Thuis. De stappen worden dan samen met Veilig Thuis doorlopen.

JA: Ga verder met afweging IV.

IV. Hulp

Aanvaarden de leerling en de ouders hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?

NEE: Doe een melding bij Veilig Thuis. De stappen worden dan samen met Veilig Thuis doorlopen.

JA: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging V.

V. Resultaat

Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van veiligheid en/of het herstel van de leerling en alle betrokkenen?

NEE: (Opnieuw) Melden bij Veilig Thuis

JA: Hulp afsluiten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.

Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren of melden, hulp organiseren en effecten volgen

Na de weging in stap 4 komt de aandachtsfunctionaris, na overleg met de teamleider TOF, de afdelingsdirecteur/teamleider en/of de locatiedirecteur, zo nodig ondersteund door deskundigen, tot een besluit: zelf hulp organiseren of een melding doen. Waar het bij deze afweging om gaat is dat de aandachtsfunctionaris beoordeelt of hij zelf, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in voldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren. In alle gevallen waarin hij meent dat dit niet of maar gedeeltelijk het geval is, doet hij een melding. Indien er zelf hulp georganiseerd kan worden dan wordt hier vanuit de radarfunctie Veilig Thuis over geïnformeerd.

Meent de aandachtsfunctionaris, op basis van zijn afweging in stap 4, dat hij de leerling redelijkerwijs voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling kan beschermen:

- dan organiseert hij de noodzakelijke hulp;
- volgt hij de effecten van deze hulp;
- doet hij alsnog een melding als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt of opnieuw begint.

Melden en mededelen

Kan VO Veghel een leerling niet voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling beschermen of twijfelt de school er aan of zij voldoende bescherming hiertegen kan bieden, dan:

- deelt de aandachtsfunctionaris aan ouders en/of kind mede dat er een melding van vermoeden kindermishandeling en/of huiselijk geweld gedaan wordt bij Veilig Thuis;
- meldt de aandachtsfunctionaris het vermoeden bij Veilig Thuis;
- sluit de aandachtsfunctionaris in een melding zoveel mogelijk aan bij feiten en gebeurtenissen en geeft hij duidelijk aan indien de informatie die wordt gemeld (ook) van anderen afkomstig is;
- overlegt de aandachtsfunctionaris bij een melding met Veilig Thuis wat de school na de melding, binnen de grenzen van haar gebruikelijke werkzaamheden, zelf nog kan doen om de leerling tegen het risico op huiselijk geweld of mishandeling te beschermen.

Stap 6: Na melding

Inspanningen school

Een melding is geen eindpunt. Als de aandachtsfunctionaris een melding doet, geeft het stappenplan daarom aan dat hij in zijn contact met Veilig Thuis ook bespreekt wat hij zelf, na zijn melding, binnen de grenzen van zijn gebruikelijke taakuitoefening, kan doen om de leerling te beschermen en te ondersteunen. De leerling wordt gevolgd, beschermd en ondersteund in overleg met Veilig Thuis.

De melder wordt door de aandachtsfunctionaris geïnformeerd en wel als volgt: zo beperkt als mogelijk, zo volledig als noodzakelijk. Ditzelfde geldt voor de mentor van de leerling.

2.2 Het stappenplan in schema

In onderstaand schema staan de te doorlopen stappen kort weergegeven.

Stap	Inhoud	Wie	Toelichting
1	<u>In kaart brengen van de signalen</u> <ul style="list-style-type: none"> • Zo feitelijk mogelijk • Met bronvermelding in geval van "horen zeggen" 	Eenieder die het betreft (docent/mentor/oop): de melder	Gebruik de signalenlijst (zie bijlage 1)
2	<u>Overleg over de signalen</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Overleg met de ondersteuningscoördinator 2. Overleg met de teamleider TOF en melding bij afdelingsdirecteur/teamleider 3. Consultatie in TOF-overleg (BJG) 4. Evt. consultatie schoolarts, LPA, Veilig Thuis, politie <p>➤ Bij acuut gevaar: melding Politie</p>	<p>Melder</p> <p>Ondersteuningscoördinator</p> <p>Ondersteuningscoördinator of teamleider TOF Teamleider TOF</p>	<p>NB de ondersteuningscoördinator verzorgt een schriftelijke vastlegging van deze gesprekken (bijlage 2)</p> <p>Na afstemming met de afdelingsdirecteur/teamleider en/of de locatiedirecteur.</p> <p>NB de afdelingsdirecteur/teamleider verzorgt de afstemming met de teamcoördinator.</p>
3	<u>Weging wel/geen gesprek</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gesprek met leerling / leerling en ouders / ouders 2. Besluit tot geen gesprek 3. (Terug)koppeling aan melder en mentor 	<p>Ondersteuningscoördinator en lid TOF (evt. mentor)</p> <p>Ondersteuningscoördinator</p> <p>Ondersteuningscoördinator</p>	<p>In de voorbereiding kan Veilig Thuis een coachende rol spelen (evt. BJG)</p> <p>In overleg met teamleider TOF en afdelingsdirecteur/teamleider. De ondersteuningscoördinator voegt argumenten hiervoor toe aan gespreksverslag.</p> <p>In deze fase gaat de terugkoppeling op procesniveau en niet op inhoud.</p>
4	<u>Weging ernst en aard</u>	Beslissing wordt genomen door de	In overleg met de afdelingsdirecteur/teamleider

Stap	Inhoud	Wie	Toelichting
	Volgens het afwegingskader: weging o.b.v. signalen, advies en gesprek (zie kader op pagina 9). Consultatie van deskundigen als BJJ, Veilig Thuis en/of intern bij TOF	betreffende ondersteuningscoördinator en teamleider TOF	der en/of de locatiedirecteur
5	<u>Besluit hulp – melden</u> 1. School organiseert zelf hulp (ondersteuning derden) indien ouders en leerling open staan voor hulp 2. School doet een melding van vermoeden bij Veilig Thuis (gesprek met betrokkenen!)	Ondersteuningscoördinator Teamleider TOF of ondersteuningscoördinator	Besluit in samenspraak met de afdelingsdirecteur/teamleider en/of de locatiedirecteur Melding niet eerder dan na overleg met de afdelingsdirecteur/teamleider en/of de locatiedirecteur
6	<u>Nazorg na melding</u> De leerling wordt gevolgd, beschermd, ondersteund (in overleg met Veilig Thuis) Melder en mentor worden zo beperkt als mogelijk, zo volledig als noodzakelijk geïnformeerd	Ondersteuningscoördinator, de teamleider TOF en/of mentor Ondersteuningscoördinator	Hierbij kan ook het bestaande zorgnet worden ingezet

Bijlage 1: Signalenlijst huiselijk geweld / kindermishandeling (12-18 jaar)

Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met de leerling aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (andere gezinsproblemen, puberteitsproblematiek, overlijden van een familielid, enz.) Hoe meer signalen van deze lijst een leerling te zien geeft, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van huiselijk geweld/ kindermishandeling.

De signalen die op deze lijst worden vermeld, hebben betrekking op alle vormen van mishandeling (lichamelijke en psychische mishandeling, lichamelijke en psychische verwaarlozing en seksueel misbruik). Om een duidelijk beeld te krijgen van wat er aan de hand zou kunnen zijn, is het van belang de hele context van het gezin erbij te betrekken.

De signalen:

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek

Gedrag van het kind

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- overmatige masturbatie

tegenover andere kinderen:

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- vluchtige vriendschappen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders:

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders agressief

tegenover andere volwassenen:

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig:

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen
- alcohol- of drugsmisbruik
- weglopen
- crimineel gedrag

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling

- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen
- (angst voor) zwangerschap

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- veel wisselende seksuele contacten met leeftijdgenoten
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
- prostitutie

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). Kindermishandeling : signaleren en handelen

Bijlage 2 De meldcode: registratie bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling

Betreft leerling	
Datum melding	
Datum afsluiting	
Melder	
Verslag opgesteld door	

Stap 1: Signalen/ hypothesen	<u>Situatieschets (kort de aanleiding van de melder om zorgen te bespreken):</u> <u>Signalen (concreet/feitelijk):</u> <u>Hypothesen (vermoedens):</u>
---	--

<p>Stap 2: Intern overleg</p>	<p><u>Geconsulteerd zijn:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Teamleider TOF ○ Ondersteuningscoördinator ○ Mentor ○ Ondersteuningscoach ○ Orthopedagoog/psycholoog ○ BJJ ○ Schoolarts ○ Leerplichtambtenaar ○ Politie ○ Veilig Thuis ○ Overig; <p>Vragen die naar voren komen uit dit overleg:</p> <p>-</p>
<p>Stap 3: Bespreken melding</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ Gesprek met leerling door: d.d. ○ Gesprek met ouders door: d.d. ○ Ouders worden vooraf niet ingelicht wegens ○ Er zijn onvoldoende signalen om over te gaan tot gesprek. De melding wordt afgesloten. <p><u>Samenvatting gesprek leerling:</u></p> <p><u>Samenvatting gesprek ouders:</u></p>
<p>Stap 4: Weging ernst en aard</p>	<p>Afweging I</p> <p>Is er op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijke geweld en/of kindermishandeling?</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ NEE: Sluit het dossier voor de meldcode onder vermelding van de bevindingen. Organiseer en biedt vervolgens hulp aan voor de gesignaleerde, niet tot onveiligheid leidende, problemen. Zorg ook dat hier een evaluatie van beschikbaar komt. ○ JA: ga verder met afweging II. <hr/> <p>Afweging II</p> <p>Is de inschatting dat op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ NEE: Ga verder met afweging III. ○ JA: Doe een melding bij Veilig Thuis. De stappen worden dan samen met Veilig Thuis doorlopen.

	<p>Afweging III Is de school in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ NEE: Doe een melding bij Veilig Thuis. De stappen worden dan samen met Veilig Thuis doorlopen. ○ JA: Ga verder met afweging IV. <hr/> <p>Afweging IV Aanvaarden de leerling en de ouders hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ NEE: Doe een melding bij Veilig Thuis. De stappen worden dan samen met Veilig Thuis doorlopen. ○ JA: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging V. <hr/> <p>Afweging V Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van veiligheid en/of het herstel van de leerling en alle betrokkenen?</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ NEE: (Opnieuw) Melden bij Veilig Thuis ○ JA: Hulp afsluiten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.
<p>Stap 5: Besluitvorming</p>	<p><u>Betrokken bij de besluitvorming:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Ondersteuningscoördinator ○ Teamleider TOF ○ Afdelingsdirecteur/teamleider ○ Locatiedirecteur <p><u>Besluit d.d. _____:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Zelf hulp organiseren (BJG/huisarts) ○ Zorgmelding maken bij Veilig Thuis
<p>Stap 6: Nazorg evaluatie en</p>	<p><u>De leerling wordt op school gevolgd/begeleid door:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Mentor ○ Ondersteuningscoördinator ○ Ambulant begeleider ○ Coach ○ Anders nl. <p><u>De melder wordt geïnformeerd door:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Ondersteuningscoördinator ○ Afdelingsdirecteur/teamleider <p><u>Evaluatie na 4 weken d.d. _____:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Hulp is op gang gekomen, de meldcode wordt afgesloten ○ Hulp is nog onvoldoende op gang, de leerling wordt actief gevolgd op risicofactoren door de ondersteuningscoördinator. Evt. (opnieuw) melden bij Veilig Thuis, hernieuwde evaluatie na 4 weken

Bijlage 3: Beroepsgeheim, meldcode en meldrecht⁴

Inleiding

In deze bijlage wordt enige achtergrondinformatie gegeven, met name over het beroepsgeheim, het wettelijk meldrecht en de verhouding tussen het beroepsgeheim en het meldrecht.

Inhoud en doel van het beroepsgeheim

Iedere beroepskracht die individuele cliënten hulp, zorg, steun of een andere vorm van begeleiding biedt heeft een beroepsgeheim. Deze zwijgplicht, zoals het beroepsgeheim ook wel wordt genoemd, verplicht de beroepskracht om, kort gezegd, geen informatie over de cliënt aan derden te verstrekken, tenzij de cliënt hem daarvoor toestemming heeft gegeven.

Doel van het beroepsgeheim is de drempel voor de toegang tot de hulpverlening zo laag mogelijk te maken en de cliënt het vertrouwen te geven dat hij vrijuit kan spreken. De zwijgplicht geldt bijvoorbeeld voor maatschappelijk werkers, intern begeleiders, ouderenwerkers, jeugdhulpverleners, medisch hulpverleners, medewerkers in de kinderopvang en in peuterspeelzalen. Het beroepsgeheim geldt ook voor begeleiders en hulpverleners van de reclassering en van justitiële (jeugd) inrichtingen, al maakt het gedwongen kader van het strafrecht in sommige gevallen een zekere inbreuk op de zwijgplicht.

De hierboven beschreven algemene zwijgplicht voor hulpverleners en begeleiders is niet specifiek opgenomen in een bepaalde wet, maar wordt afgeleid uit de privacybepalingen uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 8) en uit de Grondwet (artikel 10). Deze bepalingen worden nog eens ondersteund door artikel 272 Wetboek van Strafrecht dat een verbod bevat op het verbreken van geheimen die aan de beroepskracht zijn toevertrouwd.

Specifieke zwijgplicht

Een aantal beroepsgroepen kent een specifieke zwijgplicht die is geregeld in een 'eigen' wet. Dit geldt bijvoorbeeld voor medisch hulpverleners, zoals artsen en verpleegkundigen. Zij vinden hun zwijgplicht in artikel 88 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg en in artikel 7:457 Burgerlijk Wetboek. Voor beroepskrachten in de jeugdzorg is de zwijgplicht specifiek geregeld in artikel 53 van de Wet op de jeugdzorg. Inspecteurs in het onderwijs kennen een eigen bepaling over de omgang met hun zwijgplicht in artikel 6 van de Wet op het onderwijstoezicht.

Paradox van de geheimhoudingsplicht

Er doet zich bij de omgang met de zwijgplicht een zekere paradox voor. De zwijgplicht is hét instrument bij uitstek om er voor te zorgen dat mensen naar de beroepskracht toe komen en ook bereid zijn om open over hun zorgen te spreken. Ze mogen er immers op vertrouwen dat hun verhaal niet zomaar elders terecht komt. Maar een te rigide omgang met het beroepsgeheim kan tot gevolg hebben dat een cliënt die dringend hulp nodig heeft juist niet geholpen wordt omdat de beroepskracht meent dat hij vanwege zijn beroepsgeheim niet in mag grijpen. Al met al is de omgang met het beroepsgeheim een vorm van evenwichtskunst: geheimhouding waar mogelijk,

⁴ Deze bijlage is nog gebaseerd op de vorige Jeugdwet. De meldcode is inmiddels ingevoerd. Omdat deze zeer summier is, is deze bijlage opgenomen ter overweging.

zorgvuldige doorbreking van het geheim waar nodig. Het basismodel meldcode wil daarin een handreiking bieden voor zover het gaat om signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Vragen van toestemming

Bij het verstrekken van gegevens van een cliënt aan een ander, dus ook bij het doen van een melding aan Veilig Thuis, geldt als hoofdregel dat de beroepskracht zich inspant om toestemming voor zijn melding te krijgen. Het basismodel schetst daarvoor de werkwijze. Geeft de cliënt zijn toestemming, dan kan een melding worden gedaan. Weigert de cliënt ondanks de inspanning van de beroepskracht zijn toestemming, dan houdt het niet op maar maakt de beroepskracht een nieuwe afweging, zie daarover paragraaf 3.3.

NB1: De AVG bepaalt dat een leerling vanaf zijn 16e jaar zelf toestemming geeft aan een beroepskracht voor het verstrekken van zijn gegevens aan een ander (al dan niet in de vorm van het doen van een melding). De Wet op de jeugdzorg en de Wet inzake de geneeskundige behandelingsovereenkomst geven een cliënt dit recht zelfs al vanaf zijn 12e jaar. Toch moet over een melding, als het gaat om een leerling vanaf 12 of 16 jaar die nog thuis woont, ook gesproken worden met zijn ouders. Want bij de melding worden doorgaans niet alleen gegevens over de jongere verstrekt maar ook over zijn ouder(s).

NB2: Van het vragen van toestemming kan worden afgezien in verband met de veiligheid van de cliënt, van de beroepskracht of die van anderen.

Conflict van plichten

Zo oud als de zwijgplicht is ook de notie dat een beroepskracht door zijn beroepsgeheim in de knel kan komen. Er kunnen zich situaties voordoen waarin de beroepskracht alleen door te spreken zijn cliënt kan helpen, terwijl hij voor dit spreken geen toestemming krijgt. Er kan in dat geval sprake zijn van een conflict van plichten. De plicht om te zwijgen vanwege het beroepsgeheim botst met de plicht om de cliënt te helpen juist door met een ander over hem te spreken. Het gaat dan altijd om een cliënt die zich in een ernstige situatie bevindt en die alleen kan worden geholpen door een ander bij de aanpak te betrekken.

In de (tucht)rechtspraak wordt in geval van een conflict van plichten erkend dat een beroepskracht ook zonder toestemming van de cliënt over hem mag spreken. Uiteraard moet een dergelijk besluit om de zwijgplicht te doorbreken zorgvuldig worden genomen.

Beantwoording van de volgende vijf vragen leidt doorgaans tot een zorgvuldige besluitvorming:

1. Kan ik door te spreken zwaarwegende belangen van mijn cliënt of van zijn kinderen behartigen?
2. Is er een andere mogelijkheid om ditzelfde doel te bereiken zonder dat ik mijn beroepsgeheim hoeft te verbreken?
3. Waarom is het niet mogelijk om toestemming van de cliënt te vragen of te krijgen voor het bespreken van zijn situatie met iemand die hem kan helpen?
4. Zijn de belangen van de cliënt die ik wil dienen met mijn spreken zo zwaar dat deze naar mijn oordeel opwegen tegen de belangen die de cliënt heeft bij mijn zwijgen?
5. Als ik besluit om te spreken aan wie moet ik dan welke informatie verstrekken zodat het geweld of de mishandeling effectief kan worden aangepakt?

Positie van de cliënt

Bij het besluit om de geheimhouding te doorbreken, speelt de positie van de cliënt een belangrijke rol. Bij cliënten die zich in een afhankelijke positie bevinden waardoor ze minder goed in staat zijn zelf op te treden tegen mishandeling of geweld, zal een beroepskracht eerder dan 'gemiddeld' kunnen besluiten dat hij zijn zwijgplicht verbreekt. Te denken valt op de eerste plaats aan kinderen en jongeren. Het kan dan gaan om kinderen die zelf cliënt zijn van de beroepskracht of om de kinderen van de cliënt.

Meerderjarigen beslissen in beginsel zelf over de wijze waarop ze hun leven inrichten en of ze daarin hulp of andere inmenging wensen. Dit zelfbeschikkingsrecht is een belangrijk uitgangspunt bij het bieden van hulp aan cliënten. Maar dit uitgangspunt is niet absoluut.

Er zijn situaties waarin een inbreuk op de zelfbeschikking noodzakelijk kan zijn omdat de cliënt in een zeer ernstige situatie verkeert. In geval van huiselijk geweld kan dit zeker aan de orde zijn. Uit onderzoek is gebleken hoezeer slachtoffers gevangen kunnen zitten in hun situatie, zodanig dat ze daar op eigen kracht niet uit komen. De beroepskracht zal zich eerst tot het uiterste in moeten spannen om de toestemming van zijn cliënt te krijgen. Maar krijgt hij deze niet, dan kan hij zich daar niet zondermeer bij neerleggen. Hij dient de ernst van de situatie waarin de cliënt zich bevindt af te wegen tegen het gegeven dat de cliënt hem geen toestemming geeft voor het doen van een melding. Komt hij tot de slotsom dat de cliënt, vanwege de ernst van het huiselijk geweld, tegen dit geweld moet worden beschermd, dan doet hij een melding, ook al heeft hij daarvoor geen toestemming. Hij komt dan in feite tot de conclusie dat het zware belang van zijn geheimhoudingsplicht in deze specifieke situatie moet wijken voor het nog zwaardere belang van het beschermen van zijn cliënt tegen zwaar en/of structureel geweld.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zonodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis.

Beoordeling van een besluit over het doorbreken van het beroepsgeheim

Zou achteraf een toetsende organisatie gevraagd worden om een oordeel te geven over het optreden van de beroepskracht, dan wordt vooral de zorgvuldigheid beoordeeld waarmee het besluit om de geheimhouding te verbreken tot stand is gekomen. Daarbij wordt onder andere gelet op:

- collegiale consultatie;
- raadpleging van Veilig Thuis;
- aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen;
- zorgvuldige en concrete afweging van belangen;
- de contacten die er met de cliënt zijn geweest over de melding. Concreet gaat het er dan om of de beroepskracht zich, gelet op zijn mogelijkheden en op de omstandigheden waarin de cliënt verkeert, heeft ingespannen om de cliënt toestemming te vragen of om hem te informeren, indien het verkrijgen van toestemming niet mogelijk bleek.

Als hulpmiddel bij de besluitvorming over het verbreken van de geheimhoudingsplicht en het doen van een melding, wordt verwezen naar de website van de privacy helpdesk van het Ministerie van Justitie, www.huiselijkgeweld.nl/cgi-bin/beroepsgeheim.cgi

NB: Het is, ook in verband met de toetsbaarheid van het besluit achteraf, belangrijk om een besluit over het melden van een cliënt zonder dat hij daarvoor zijn toestemming heeft gegeven, zorgvuldig vast te leggen. Niet alleen de melding dient te worden vastgelegd, ook de belangen die zijn afgewogen en de personen die van te voren over het besluit zijn geraadpleegd.

Wettelijk meldrecht

Voor vermoedens van kindermishandeling is het leerstuk van het conflict van plichten nog eens bevestigd in artikel 53 lid 3 van de Wet op de jeugdzorg dat een uitdrukkelijk meldrecht bevat. Iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht heeft op basis van dit wettelijk meldrecht het recht om vermoedens van kindermishandeling, zo nodig zonder toestemming van het kind en/of de ouder, bij Veilig Thuis te melden. Daarnaast omvat het meldrecht het recht voor de beroepskracht om op verzoek van Veilig Thuis informatie over het kind en/of zijn ouders te verstrekken, eveneens zo nodig zonder toestemming van het kind en/of de ouder. Voor vermoedens van huiselijk geweld waarbij alleen meerderjarigen zijn betrokken, zal de voorgenomen wet meldcode een vergelijkbaar wettelijk meldrecht gaan bevatten. Zolang deze wet en het daarin opgenomen meldrecht er nog niet zijn, biedt het conflict van plichten uitkomst in die gevallen waarin geen toestemming wordt verkregen -of kan worden gevraagd -en een melding toch noodzakelijk is om het geweld te stoppen en de cliënt tegen dit geweld te beschermen.

Bijlage 4 Belangrijke telefoonnummers en websites

Belangrijke telefoonnummers

Veilig Thuis	0800-2000
Basisteam Jeugd en Gezin (Ons Welzijn)	088-3742525
Kindertelefoon	0800-0432 (gratis)
Politie, afdeling jeugd en zeden	0900-8844 (meldkamer)
Raad voor de Kinderbescherming 's-Hertogenbosch	073-6207911
Landelijk Expertise Centrum Eergerelateerd Geweld	088 - 9648550

Websites over kindermishandeling

www.vooreenveiligthuis.nl

www.huiselijkgeweld.nl

www.kindermishandeling.info – informatie over preventie, signalering en hulpverlening

www.kindermishandeling.nl – site voor jongeren over kindermishandeling met vooral veel ervaringen en gedichten over dit onderwerp

www.stopkindermishandeling.nl

www.leceergerelateerdgeweld.nl

www.onderwijsinspectie.nl/onderwerpen/meldcode

Bijlage 5 Bronnen

Deze meldcode is afgeleid van het basismodel Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Verder is gebruik gemaakt van de volgende publicaties:

- Vereniging Ons Middelbaar Onderwijs. Handreiking meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Tilburg, 2018
- VO Veghel, Zwijsen College, meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Veghel 2018
- www.nji.nl dossier kindermishandeling; werken met de meldcode, 2018
- www.onderwijsinspectie.nl; richtlijnen voor meldcode, 2018
- www.leceergerelateerdgeweld.nl; Expertise ten aanzien van eengerelateerd geweld.

Bijlage 6 Verklaring van het Bevoegd Gezag

Het bevoegd gezag van VO Veghel te Veghel, overwegende

- dat VO Veghel verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan haar leerlingen en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan leerlingen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat van de beroepskrachten die werkzaam zijn bij VO Veghel op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat VO Veghel een meldcode wenst vast te stellen zodat de beroepskrachten die binnen VO Veghel werkzaam zijn, weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat VO Veghel in deze code ook vastlegt op welke wijze zij de beroepskrachten bij deze stappen ondersteunt (zie Deel 2: stappenplan);
- dat onder huiselijk geweld wordt verstaan: (dreigen met) geweld, op enigerlei locatie, door iemand uit de huiselijke kring, waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer, daaronder ook begrepen ouderenmishandeling en eer-gerelateerd geweld. Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex) partners, gezinsleden, familieleden en huisgenoten;
- dat onder kindermishandeling wordt verstaan: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel, daaronder ook begrepen eer-gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking;
- dat onder beroepskracht in deze code wordt verstaan: de beroepskracht die voor VO Veghel werkzaam is en die in dit verband aan leerlingen van de organisatie zorg, begeleiding, onderwijs, of een andere wijze van ondersteuning biedt;
- dat onder leerling in deze code wordt verstaan: iedere persoon aan wie de beroepskracht zijn professionele diensten verleent, in aanmerking nemende de AVG; de Wet op de jeugdzorg; de Wet maatschappelijke ondersteuning; het privacyreglement van Ons Middelbaar Onderwijs

stelt de voorafgaande Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling vast.

Datum: 25-08-2020

Naam: Mevr. A. O'Connor

Functie: algemeen directeur

Handtekening:

